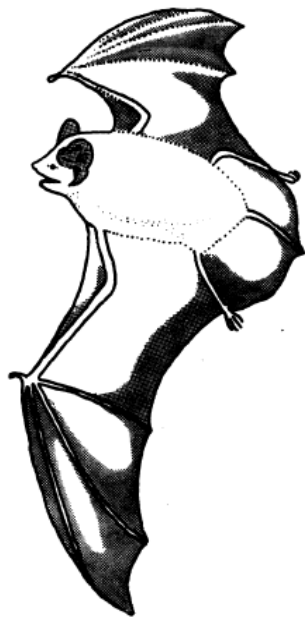

LEPAKKOSELVITYS

ROVEKSEN OSAYLEISKAAVA 2025

SEINÄJOEN KAUPUNKI

2009

1. Yleistä

Roveksen osayleiskaava 2025 käsittää Seinäjoen itäisen ohikulkutien lähiympäristön aluevaraukset Kuortaneentien (Vt 18) ja Seinäjoki-Tampere rautatien välisellä alueella. Alue sijaitsee Seinäjoen keskustasta n. viisi kilometriä kaakkoon, ja sen pinta-ala on n. 800 hehtaaria.

Tämän luontoselvityksen tarkoituksena oli selvittää, esiintyykö ko. alueella lepakoita (*Chiroptera*). Kaikki Suomessa tavattavat lepakkolajit ovat luonnonsuojelulain 38 §:n (Luonnonsuojelulaki 1096/1996) mukaan rahoitettuja. Lepakot kuuluvat myös EU:n luontodirektiivin (92/43/EEC) liitteessä IV (a) lueteltuihin lajeihin. Luonnonsuojelulain 49 §:n mukaan lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä. Inventoinnin tuloksia on tarkoitus käyttää em. risteyshanketta suunniteltaessa. Työn tilaajana oli Seinäjoen kaupungin kaupunkisuunnittelu ja kaavoitusyksikkö; projektiarkkitehti Jyrki Kuusinen. Inventointityön teki FM Hannu Tuomisto.

Tutkimusalueen rajaus on esitetty **kartassa 1**.

Kartta 1. Tutkimusalue.

2. Alueen yleiskuvaus

Tutkimusalue koostuu pääosin karuista mäntyvaltaisista kangasmetsistä ja puustoisista rämeistä. Rämeeet ovat kokonaisuudessaan ojitettuja ja osin turvekankaiksi muuntuneita. Metsäalueet ovat puustoltaan nuoria ja alueella on laajoja avohakkuualueita. Syrjämaässä on muutamia asuttuja taloja, peltoja ja tiestöä. Tutkimusalueen itäosassa on Seinäjoen vanha kaatopaikka, joka on maisemoitu. Nykyisin paikalla toimii Seinäjoen jäteasema. Lisäksi alueella on kolme kalliolouhosta.

3. Inventointi

Lepakot ovat hyönteissyöjiä, jotka saalistavat yöllä ja nukkuvat päivällä. Ne suunnistavat pimeässä lähettämiensä korkeiden ultraäänien kaikuja avulla. Lepakot tuottavat ääntä jatkuvasti liikkeessään ja hahmottavat siten ympäristöään. Eri lajien saalistustavat ovat erilaisia. Myös ultraäänten voimakkuus ja taajuus sekä ääntelytapa vaihtelevat lajeittain. Lepakoita inventoitaessa käytetään lepakkodetektoria, joka muuntaa lepakoiden äänet ihmiskorvin kuultavaksi (Sierla L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: *Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen ympäristö 742. Ympäristöministeriö, Helsinki.*)

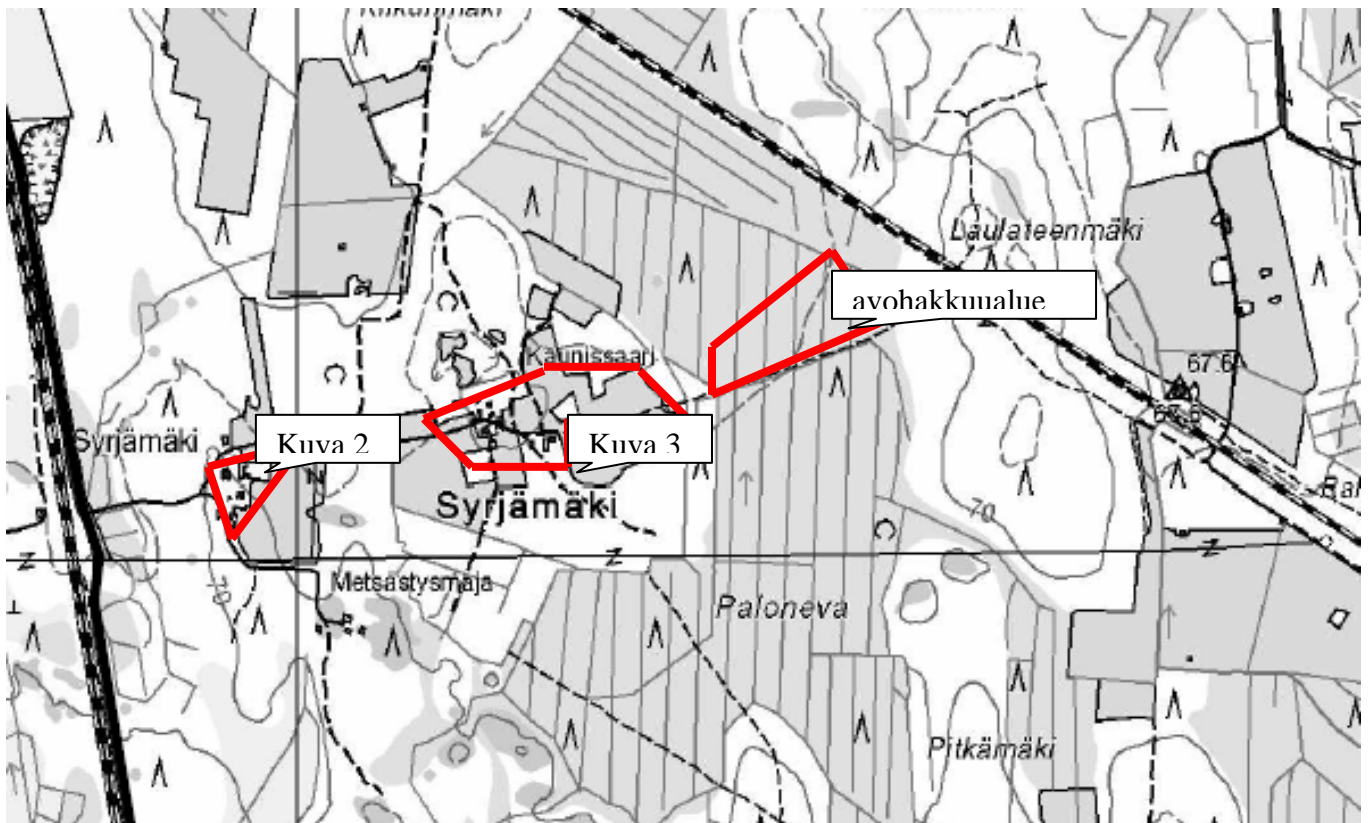
Selvityksen edellyttämät maastotyöt tein kesäkuussa 2009. Tein tutkimusalueelle viisi inventointikäyntiä ja lepakoiden havainnoinnissa käytin apuna Pettersson Elektronik AB:n lepakkodetektoria D 200 (**Kuva 1**). Inventointiajankohta oli klo 23.00-02.00. Kullakin tutkimuskerralla ulkoilman lämpötila oli yli + 10 C-astetta.

Kuva 1. Lepakkodetektori.

4. Tulokset

Tutkimusalueen ainoaksi lepakkoalueeksi osoittautui Syrjämäki (**Kartta 2.**). Kullakin tutkimuskäynnillä havaitsin paikalla 2-4 saalistavaa pohjanlepakkoa (*Eptesicus nilssonii*). Lepakot käyttivät saalistusmaastonaan asutuksen ympärillä olevien niittyjen reuna-alueita, ja läheistä avohakkuualueita. Saalistusalueet on merkitty **karttaan 2** punaisella rajauksella.

Kartta 2.

Pohjanlepakot käyttävät lisääntymis- ja/tai levähdyspaikkoinaan Syrjämäessä olevia puurakenteisia vanhoja omakotitaloja ja piharakennuksia (**Kuvat 2 ja 3**).

5. Johtopäätökset

Alueella esiintyvät pohjanlepakot (*Eptesicus nilssonii*) on huomioitava nyt vireillä olevaa yleiskaavaa laadittaessa. Lisätietoja – ja ohjeita asiassa antaa Länsi-Suomen ympäristökeskus.

Kuva 2. Syrjämäen asutusta ja niittyjä.

Kuva 3. Pohjanlepakoiden saalistusmaastoa.